

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยได้รับอิทธิพลของสังคมตะวันตกเป็นอย่างมาก รวมทั้งการเปิดเสรีในด้านต่าง ๆ และการนำเสนอของสื่อได้มีอิทธิพลอย่างมากต่อวัยรุ่น ส่งผลให้เด็กวัยรุ่นไทยกลายเป็นทาสวัฒนธรรมภายใต้แนวคิดที่ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดค่านิยมที่ผิด ๆ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ถูกชักจูงได้ง่าย และรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว วัยรุ่นที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย มักให้ความสนใจกับเรื่องสังคม และกลุ่มเพื่อนมาก มีการแสดงออกอย่างมากจะเป็นผู้ใหญ่ก็ไม่ใช่ จะเป็นเด็กก็ไม่เชิง เริ่มรู้จักรักเพศตรงข้าม เริ่มรักความเป็นอิสระ อารมณ์วัยนี้รุนแรงกว่าวัยตอนเป็นเด็ก ทำอะไรมักจะทำใจร้อน อยากได้อะไรตั้งใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสงสัยในกฎระเบียบแบบแผนของสังคม (สุพัตรา, 2534) วัยรุ่นมีความต้องการใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย วัยรุ่นมักจะมีกิจกรรมในลักษณะที่ต้องสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกันมากกว่าบุคคลในวัยอื่น ซึ่งจะทำให้เขาได้เรียนรู้ทักษะในการเข้าสังคม และเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากกลุ่มเพื่อนของเขา (ประสาธ, 2523) กลุ่มเพื่อนอาจทำให้เด็กได้เรียนรู้บรรทัดฐานของสังคม เพื่อนอาจสอนให้เด็กทำตามกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม หรือตรงข้ามก็ได้ โดยเฉพาะเรื่องพฤติกรรมทางเพศ เมื่อทดลองก็อาจเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

การมีความสัมพันธ์ทางเพศที่เกินขอบเขต เป็นสิ่งที่สวนทางกับประเพณีของสังคมไทยที่เน้นเรื่องการรักษานวลสงวนตัว การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาทำให้วัยรุ่นมองว่าการเสียเนื้อเสียตัวเป็นเรื่องธรรมดา ขึ้นอยู่กับความพอใจ เด็กผู้หญิงคิดว่าพรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งสำคัญอีกต่อไป ดังนั้น เมื่อถูกใจกันก็จะมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ง่าย ๆ (อรสม, 2544)

จากการสำรวจของนักวิจัยเอแบค โพลเคเอสซีอินเตอร์เน็ต โพล ในหัวข้อจำนวนครั้งที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ ดำเนินโครงการระหว่างวันที่ 10 – 26 เมษายน พ.ศ.2545 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 14 -17 ปี พบว่า กว่าร้อยละ 10 บอกว่ามีเพศสัมพันธ์เฉลี่ยเดือนละ 8 ครั้ง และเกือบร้อยละ 5 มีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 เดือน เกิน 25 ครั้ง ขณะที่อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเฉลี่ย 16 ปี วัยรุ่นเกือบครึ่งยังเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ไม่น่ากลัว และเป็นเรื่องที่ไม่น่าตำหนิ ร้อยละ 44 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงต้องการแต่งงานด้วย และ

ต้องการแต่งงานด้วยมีจำนวน ร้อยละ 31 เท่ากัน แต่นักเรียนหญิงส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 65 ต้องการแต่งงานกับฝ่ายชายที่ตัวเองนอนด้วย มีนักเรียนหญิงเพียง ร้อยละ 13 ที่มีเพศสัมพันธ์ เพราะรักสนุก (ภาณุพงษ์ และคณะ, 2546)

ในการสำรวจของสำนักกระบวนศึกษา สำรวจกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น อายุระหว่าง 15 - 24 ปี จำนวน 4,797 คนทั่วประเทศ พบว่า 1,596 คน หรือร้อยละ 32 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว แต่มีเพียง 458 คน หรือร้อยละ 28.7 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัย และการสำรวจพฤติกรรมทางเพศช่วงเดือน มกราคม 2546 พบว่า วัยรุ่นครึ่งหนึ่งของเพื่อนผู้ชายที่สนิทกัน คิดว่าเพื่อนหญิง 2 ใน 5 คน เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว และการเปิดเผยผลการสำรวจของ “จุฬาโพล” เรื่องเจตคติและแนวโน้ม พฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทยจำนวน 3,283 คน ระหว่างวันที่ 29 ม.ค. – 3 ก.พ. 2546 พบว่า วัยรุ่นชาย 100 คน มีเพียง 16 คนเท่านั้นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และในวัยรุ่นหญิง 100 คน มีเพียง 24 คนเท่านั้นที่ไม่มีประสบการณ์ ซึ่งความหมายของเพศสัมพันธ์วัยรุ่นชาย – หญิง เห็นตรงกันว่า เป็นการแสดงความรัก และความผูกพัน การแสดงความเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน การปลดปล่อยทางเพศ และเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งโดยไม่จำเป็นต้องเกิดความรัก (ภาณุพงษ์ และคณะ, 2546)

วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบ ผลที่จะตามมาของการมีเพศสัมพันธ์อาจทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ขาดการวางแผนครอบครัว ซึ่งอาจเป็นเพราะวัยรุ่นไม่ต้องการคุมกำเนิด หรือรู้จักการคุมกำเนิดแต่ไม่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการใช้ ปัญหาตามมา คือ การทำแท้ง การทอดทิ้งบุตร หรือการฆ่าตัวตาย ซึ่งจะ เป็นปัญหาสังคมที่ต้องเร่งแก้ไขโดยด่วน จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา เพื่อที่จะทราบว่า วัยรุ่นในมหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นอย่างไรต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย ได้เลือกนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องจากนิสิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นนิสิตที่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ของสังคม รับข่าวสารเกี่ยวข้องกับชีวิตในสังคม มีความคิดความอ่าน รวมทั้งมองสังคมในภาพรวมได้ดี ผู้วิจัย จึงอยากจะทราบเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะเป็นรูปแบบใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดี และข้อเสียของการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึง ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสซึ่งจะใช้เป็นแนวทางป้องกัน และแก้ปัญหาสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549

นิยามศัพท์

“ความคิดเห็น” หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของนิสิต เป็นความรู้สึกที่มีต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

“การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส” หมายถึง การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา โดยไม่ได้แต่งงานตามประเพณี หรือกฎหมาย

“**นิสิต**” หมายถึง นิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ปีการศึกษา 2549

“**เพศ**” หมายถึง นิสิตชาย และนิสิตหญิง ระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“**ภูมิลำเนา**” หมายถึง สถานที่เกิดของนิสิตซึ่งแบ่งเป็นอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด

“**ระดับชั้นปีที่ศึกษา**” หมายถึง ชั้นปีที่ศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“**สภาพการพักอาศัย**” หมายถึง การที่นิสิตพักอาศัยอยู่กับบิดา พักอาศัยอยู่กับมารดา พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา พักอาศัยอยู่กับญาติ เช่าหอพักในมหาวิทยาลัย และเช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย

“**การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง**” หมายถึง รูปแบบวิธีการ หรือเทคนิค ระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมเลี้ยงดู ผู้ที่มีหน้าที่หลักในการอบรม รวมถึงปฏิกิริยา และผลที่ได้ โดยมีรูปแบบการอบรม 3 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบเหตุผลของตนเป็นใหญ่

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการศึกษาวิจัย เรื่องความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางในการศึกษา โดยกำหนดหัวข้อเรื่องตามลำดับต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

Webster (1976) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บน ความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็น และการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริง หรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

Best (n.d. อ้างถึงในสุภวรรณ, 2541) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกในด้านความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรม หรือเหตุการณ์

กมลรัตน์ (2527) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น เป็นเพียงการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่าง ๆ แต่ความคิดเห็นจะเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตหรือทราบได้อย่างชัดเจน

วิชาญ (2533) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกถึงเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ ของบุคคลนั้น เป็นความรู้สึกที่แสดงออก โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับการประเมินค่าในสิ่งนั้น ๆ และลงความเห็นออกมาตามที่ได้คิดไว้ของแต่ละบุคคล

บุษปราณี (2543) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกของความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสามารถเปลี่ยนไปได้ตามข้อเท็จจริง หรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป เช่น ความเชื่อ พื้นความรู้ สถานภาพและสภาพแวดล้อม

จากการให้ความหมายของความคิดเห็นของท่านทั้งหลาย ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความคิดเห็นกล่าวคือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ในการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในความหมายของความคิดเห็น จึงหมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดที่มีต่อการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาของนิสิตนักศึกษา โดยไม่ได้แต่งงานกันตามประเพณี หรือกฎหมาย

วิธีวัดความคิดเห็น

Best (n.d. อ้างถึงใน สุภวรรณ, 2541) ได้แสดงทัศนะว่า ในการที่ผู้ใดจะแสดงความคิดเห็นออกมานั้น จะมีวิถีทางที่จะแสดงออกมาได้โดยวิธีที่ใช้โดยทั่วไป คือ วิธีตอบแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ได้เสนอแนะวิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกถึงความคิดเห็น คือ การแสดงให้เห็นร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นออกมาในลักษณะใด และจะได้ทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้

Shaw and Wright (n.d. อ้างถึงใน สุชาติ, 2543) กล่าวถึงความคิดเห็นว่า เป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างของประสบการณ์ และปัจจัยอื่น ๆ จึงมีวิธีวัดความคิดเห็น ดังนี้

1. การฉายภาพ เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถพิสูจน์ได้ว่า บุคคลมีความคิดเห็น หรือความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ เป็นการซักถามบุคคลเพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3. การส่งแบบสอบถาม เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น

4. การให้เล่าความรู้สึก เป็นการวัดโดยให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์ และความสามารถ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีวัดความคิดเห็นตามแนวความคิดของ Best คือ การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่จะบอกถึงความคิดเห็น และแสดงให้เห็นถึงคำร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ

แนวคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตก่อนสมรส

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ

เรื่องเพศเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อมนุษย์อย่างมากในการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ไม่ว่าจะมนุษย์จะยอมรับมันหรือไม่ก็ตาม การมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งทำให้สุขภาพจิตดี (วันทนีย์, 2527) เรื่องเพศเป็นสิ่งที่มนุษย์รู้ และรู้ผิดบ้างถูกบ้างจากคำบอกเล่าของบิดามารดาในครอบครัว จากความเชื่อ ค่านิยม และสังคมที่แวดล้อมอยู่ทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม การยอมรับ และพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ที่ถูกต้อง เกิดทัศนคติอันดีงาม

จากการบิดเบือนของคนบางกลุ่มนำเรื่องเพศไปใช้ในทางเสียหาย เช่น การทำหนังสือโป๊ ภาพยนตร์อนาจารที่ไม่ได้เป็นไปทางสร้างสรรค์ ทำให้เรื่องเพศกลายเป็นของตกต่ำไปเรื่อย ๆ หากบุคคลได้มีความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้อง จะไม่ตกเป็นเหยื่อของผู้อื่น รู้จักป้องกันตนเอง และวางตนอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศเหล่านี้ เป็นต้น

ความเชื่อทางเพศ

สุภวรรณ (2541) ได้กล่าวถึงความเชื่อทางเพศไว้ว่า จากการที่สังคมไทยได้ประเมินพฤติกรรมทางเพศชายหญิงแตกต่างกันในลักษณะมาตรฐานซ้อน มีผลสืบเนื่องทำให้เกิดความเชื่อต่าง ๆ ในเรื่องเพศ ซึ่งความเชื่อเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรม และความรู้สึคนึกคิดในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของคนไทย และความเชื่อเรื่องเพศในสังคมไทยที่สำคัญมีดังนี้

1. ผู้ชายมีความต้องการทางเพศมากกว่าผู้หญิง
2. ลูกผู้ชายต้องมีความสามารถเรื่องเพศ
3. ผู้ชายที่ไม่เคยเที่ยวผู้หญิงไม่ใช่ผู้ชายแท้
4. ผู้ชายที่เคยเที่ยวผู้หญิงจะให้ความสุขทางเพศแก่ภรรยาได้ดีกว่าผู้ชายที่ไม่เคยเที่ยวผู้หญิง
5. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้ชายจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน
6. เชื่อว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ผู้ชายจะไปหาความสุขทางเพศ

การใช้ชีวิตก่อนสมรส

ครอบครัวสมัยนี้ไม่จำเป็นต้องเดินไปตามวัฏจักรชีวิต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะการณ์ของสังคม และวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น ครอบครัวเดี่ยว (single

family) สำหรับหัวหน้าครอบครัวที่ไม่แต่งงาน และไม่มีบุตร พัฒนาการของครอบครัวจึงไม่จำเป็นต้องหมุนไปตามวัฏจักรชีวิต

นักสังคมวิทยา Glick (n.d. อ้างถึงใน นิรนาม, 2547) กำหนดวัฏจักรชีวิตของประชากร 5 ระยะ คือ

1. สร้างครอบครัว และการแต่งงานครั้งแรก
2. มีบุตรคนแรก
3. บุตรเติบโต
4. “บ้านว่างเปล่า” บุตรแต่งงานแยกครัวเรือนออกไป
5. ครอบครัวพลัดพราก เนื่องจากความตายของกลุ่มสมาชิก

วิธีการดำเนินชีวิตคู่ และการเลือกคู่ครองของคนอเมริกัน ช่วงปี ค.ศ.1980 (2523) เชื่อมั่นว่า ถ้าได้ “ทดลองแต่งงาน” (trial marriage) หรืออยู่ด้วยกันก่อนการแต่งงาน จดทะเบียนสมรสจะมีผลทำให้ชีวิตสมรสมั่นคง โดยมีความเชื่อมั่นว่าการอยู่ด้วยกันก่อนการแต่งงานจะทำให้เกิดความเข้าใจ และมีทัศนคติที่เป็นจริงต่อการดำเนินชีวิตคู่มากยิ่งขึ้น มีปัญหาหย่าร้างน้อยมากภายหลังที่ได้แต่งงานถูกต้องตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามความเชื่อมั่นดังกล่าวมิได้เป็นความจริงเสมอไป เนื่องจากมีการศึกษาต่อไปอีกว่า อัตราการหย่าร้างของหนุ่มสาวที่อยู่ร่วมกันก่อนการแต่งงานมีอัตราหย่าร้างสูงกว่าหนุ่มสาวที่ไม่เคยอยู่ด้วยกันมาก่อน คู่ที่แต่งงานในช่วง 10 ปีให้หลัง และอยู่ด้วยกันมาก่อน มีอัตราการหย่าร้างถึงร้อยละ 38 ขณะที่คู่หนุ่มสาวที่ไม่เคยอยู่ด้วยกันมีอัตราการหย่าร้างร้อยละ 2

การอยู่ร่วมกันก่อนการแต่งงานจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งในวัฏจักรชีวิตของคนอเมริกัน ไม่ใช่เฉพาะการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน แต่เป็นเรื่องของการหย่าร้าง และการแต่งงานใหม่ระหว่างช่วงปี ค.ศ.1980 - 1987 เป็นกลุ่มที่เคยอยู่กับเพศตรงข้าม และทดลองการใช้ชีวิตคู่ หรือ “ทดลองการ

แต่งงาน”มาก่อนถึงร้อยละ60

การที่สังคมอเมริกันให้การอยู่ร่วมกันกับเพศตรงข้ามก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องปกติธรรมดา เนื่องจากปัจจัยที่เกิดจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายประการ ดังนี้คือ

1. หนุ่มสาวยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน การอยู่ร่วมกันอย่างเปิดเผยยอมถือว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของความถูกต้อง และยังพอใจที่จะดำเนินชีวิตในเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างปกติสุข การตกลงใช้ชีวิตคู่ก่อนการแต่งงาน จึงเป็นเรื่องการตัดสินใจเพื่อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งมากกว่าการอยู่ร่วมกันภายในห้องเดียวกันและมีเพศสัมพันธ์

2. หนุ่มสาวที่ตกลงอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน ยอมรับว่าจะมีการแต่งงานที่ถูกต้องเกิดขึ้นเพียงแต่เหตุผลของความไม่พร้อม และไม่สามารถรับผิดชอบภาระต่าง ๆ เช่น ด้านการเงิน และการสร้างความเป็นปึกแผ่นมั่นคงให้ครอบครัว

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของนักศึกษาที่ใช้ชีวิตคู่ จึงเป็นเรื่องที่น่าวิตกในสังคม เพราะสังคมไทยส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยต่อการมีสัมพันธภาพตามหอพักอพาร์ทเมนต์ต่างๆ สังคมไทยยังคงคุ้นเคยต่อการดำเนินชีวิตที่เป็นไปตามกรอบขนบธรรมเนียมประเพณี ตามวัฏจักรชีวิตที่คล้ายคลึงกับนักสังคมศาสตร์ Glick (n.d. อ้างถึงใน นิรนาม, 2547) กำหนดไว้ ทุกอย่างต้องเป็นไปอย่างถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม เช่น ชายไทยเมื่อบรรลุนิติภาวะต้องบวชเรียนก่อนแต่งงาน ทำการขออนุมัติแต่งงาน และจดทะเบียนสมรสให้เป็นที่ยอมรับในสังคมของการอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยา พฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่ในวัยเรียนส่วนใหญ่เกิดขึ้นกับเด็กที่เข้ามาศึกษาในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล หรือจังหวัดในภูมิภาคที่เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา เด็กในวัยนี้ต้องการความอิสระ มีความอยากรู้อยากลอง ทำให้ขาดความยึดติดต่อการมีเพศสัมพันธ์ที่อาจส่งผลกระทบต่อปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ปัญหาการทำแท้งในคลินิกเถื่อน และปัญหายาเสพติด

สังคมไทยซึ่งยังไม่คุ้นเคย หรือยังไม่ยอมรับการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันของวัยรุ่น ต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง อย่านองข้าม หรือเพิกเฉยต่อปัญหาเพียงคิดว่าเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลของวัยรุ่น สถาบันครอบครัวของวัยรุ่นไทยจะต้องให้ความร่วมมือ และทำความเข้าใจพร้อมที่จะปรับตัวปรับบทบาทความเป็นพ่อแม่ ผู้ปกครองของวัยรุ่นที่เข้าสู่ภาวะต้องการความมีอิสระที่

พ่อแม่จะต้องให้คำแนะนำปรึกษาต่อความต้องการต่าง ๆ ที่เป็นไปตามวัย เช่น การเที่ยวเตร่ การสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน และการใช้จ่ายเงิน พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ควรใช้อารมณ์ในการตัดสินปัญหา ควรรับฟังความคิดเห็น และช่วยหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล

เมื่อวัยรุ่นแยกจากบ้านเพื่อการศึกษาต่อตามสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และภูมิภาคต่าง ๆ รวมทั้งอยู่ตามหอพัก หรืออพาร์ทเมนต์ เป็นจังหวะที่วัยรุ่นเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เริ่มสร้างแบบแผนการใช้ชีวิตทางสังคมของตนเอง เรียนรู้การใช้ชีวิตที่เป็นอิสระ เรียนรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ เพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะ ถ้าประคับประคองตนเองไม่ได้ก็จะเป็นฝ่ายล้มเหลวต่อการแสวงหาเป้าหมายของชีวิต วัยรุ่นที่จากบ้านเป็นช่วงที่ต้องสร้าง และค้นหาตัวเองทั้งความมีอิสระ และการต้องพึ่งพาผู้อื่น ซึ่งหมายถึง หนทางที่วัยรุ่นจะต้องพัฒนาการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดี และถูกต้อง เช่น การรู้จักบำเพ็ญประโยชน์ การทำกิจกรรมช่วยเหลือคนชรา และผู้พิการ การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาสังคม และชุมชนท้องถิ่นเพื่อการใช้ศักยภาพของวัยรุ่นอย่างถูกต้อง สามารถเดินไปสู่เป้าหมายของชีวิตอย่างมั่นคง ดังนั้น ทุกสถาบันของสังคมไทยต้องพร้อมที่จะให้ความร่วมมือสนับสนุนให้วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียนสามารถกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีเป้าหมาย

การสนับสนุนการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

Kinsey (n.d. อ้างถึงใน พรทิพย์, 2528) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ชาย และได้สรุปถึงเหตุผลที่สนับสนุนการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส ดังนี้

เหตุผลในการสนับสนุนการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส คือ

1. ช่วยปลดปล่อยความต้องการทางเพศ
2. เป็นแหล่งเรียนรู้ทางร่างกาย และจิตใจ
3. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ให้เข้ากับคนอื่น ๆ ได้
4. ช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับอารมณ์ และร่างกายให้เข้ากับคู่สมรสได้ดีขึ้น

5. ความล้มเหลวของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น ให้ความสูญเสียทางสังคมน้อยกว่าความล้มเหลวหลังการสมรส

6. ประสบการณ์ทางเพศของผู้ชาย และของผู้หญิงอาจจะช่วยป้องกันพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

7. การร่วมเพศก่อนการสมรสอาจนำไปสู่การสมรสได้

Reiss (n.d. อ้างถึงใน สุรชาติพิพ์, 2536) ได้สรุปถึงเหตุผลที่สนับสนุนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ได้ดังนี้

1. นำมาซึ่งความพอใจทางร่างกาย
2. นำมาซึ่งความสุขทางจิตใจ
3. เป็นเครื่องช่วยปรับตัวทางเพศแก่คู่สมรส

วันทนีส์ (2527) ได้เสนอสาเหตุของการที่คนเรานิยมการใช้ชีวิตคู่ก่อนการสมรสว่ามีสาเหตุเนื่องมาจาก

1. เป็นการสนองความปรารถนาทางเพศ และสนองความต้องการทางด้านร่างกาย และจิตใจ
2. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ ไม่เป็นผู้คิดปกติในเรื่องเพศ
3. เป็นการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ภาวะสมรส หรือเป็นการปรับความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
4. เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้าม หรือสำหรับหญิงเป็นบางครั้ง เพราะความรักต่อเพศชาย

5. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมปัจจุบัน

จากแนวความคิดข้างต้น พอสรุปได้ว่า การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสนั้น มีผลดีที่สำคัญก็คือ นำมาซึ่งความพึงพอใจทางสรีระ เป็นทางปลดปล่อย ช่วยลดความเครียด และเป็นการปรับตัวทางเพศก่อนสมรส เพื่อให้ชีวิตสมรสยืนยาว

การต่อต้านการใช้ชีวิตคู่ก่อนการสมรส

Kinsey (n.d. อ้างถึงใน พรทิพย์, 2528) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศของผู้ชาย และได้สรุปถึงเหตุผลในการต่อต้านการใช้ชีวิตคู่ก่อนการสมรส ดังนี้

1. อาจทำให้ตั้งครรภ์นอกสมรส
2. อาจทำให้เกิดการติดโรคได้
3. อาจทำแท้งเพื่อหยุดยั้งการตั้งครรภ์อาจก่อให้เกิดอันตรายได้
4. การใช้ชีวิตคู่ก่อนการสมรสนำไปสู่การสมรสแบบจำยอม
5. ความรู้สึกอายกลัว และไม่ยอมรับของสังคม
6. ความรู้สึกผิดที่ได้สูญเสียพรหมจารีไป
7. อาจทำให้ถูกดูหมิ่นว่าใจง่าย
8. เกิดความรู้สึกกลัวว่าคนที่มิเพศสัมพันธ์ด้วยจะไม่ยอมสมรสด้วย
9. เป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรม

Reiss (n.d. อ้างถึงใน สุชาติพิศ, 2536) ได้เสนอว่า การใช้ชีวิตก่อนการสมรสมีผลด้านลบ ดังนี้

1. อาจเกิดการตั้งครรภ์ได้
2. มีอันตรายจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
3. การถูกตำหนิ คูหมีนเหยียดหยามจากสังคม
4. เกิดความรู้สึกละอายใจ
5. อาจนำไปสู่ชีวิตสมรสที่มีปัญหา หรือล้มเหลว

จากแนวคิดข้างต้นพอสรุปได้ว่า การใช้ชีวิตก่อนสมรสนั้น มีผลเสียที่สำคัญ ก็คือ อาจทำให้เกิดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ตามมาด้วยการทำแท้งโดยผิดกฎหมาย การทอดทิ้งเด็กให้เป็นภาระแก่รัฐบาล และสังคม ซึ่งอาจมีปัญหาสืบเนื่องในระยะยาว คือ ได้ประชากรที่ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ อาจก่อให้เกิดผู้หญิงถูกคูหมีนเหยียดหยามจากสังคม ทำให้รู้สึกว่าคุณค่าตัวเองด้อยค่า ละอายใจ และสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเอง

การใช้ชีวิตคู่

การใช้ชีวิตคู่มิใช่เป็นแต่เพียงหญิงชายอยู่ร่วมกัน โดยมีการปฏิบัติทางเพศอย่างเดียวเท่านั้น แต่หมายรวมถึง การปฏิบัติต่อกันในทุกด้านทั้งต่อคู่ชีวิต และต่อบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคู่ชีวิต ดังนั้น ผู้ที่จะดำเนินชีวิตคู่จึงต้องถามตัวเองให้แน่ใจว่า เราต้องการมีครอบครัวจริงหรือไม่ และคู่ชีวิตของเรานั้น ได้ศึกษาจนแน่ใจแล้วหรือยังว่าจะสามารถร่วมทางกับเราได้ เมื่อแต่งงานกันแล้วถือว่าเป็นคน ๆ เดียวกัน เริ่มต้นสร้างสังคมเล็ก ๆ ที่เรียกว่า ครอบครัวขึ้นใหม่เป็นแบบฉบับของทั้งสองคนร่วมกัน (ปราโมทย์, 2544) นอกจากนี้ การใช้ชีวิตคู่ให้มั่นคงจำเป็นต้องรู้ความต้องการของฝ่ายตรงข้าม หรือรู้ความต้องการอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งนักจิตวิทยา Maslow ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 7 ขั้น การตอบสนองความต้องการเหล่านี้จำเป็นต้องดำเนินไปตามลำดับขั้นดังนี้ (พวงเพชร, 2541)

ลำดับขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (physical needs) คือ ความต้องการตอบสนองความหิวกระหาย ความเหนื่อย ความง่วง ความต้องการทางเพศ ความต้องการขับถ่าย ความต้องการมีกิจกรรมทางร่างกาย และความต้องการสนองความสุขของประสาทสัมผัส

ลำดับขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) คือ ความต้องการการคุ้มครองปกป้องรักษา ความอบอุ่นใจ ความปราศจากอันตราย และต้องการหลีกเลี่ยงความวิตกกังวล

ลำดับขั้นที่ 3 ความต้องการความเป็นเจ้าของ และความรัก (belongingness and love needs) คือ ความอยากมีเพื่อน มีพวกพ้อง มีกลุ่ม มีครอบครัว และมีความรัก ขั้นนี้จัดเป็นความต้องการทางสังคม

ลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง และเกียรติยศชื่อเสียง (esteem needs) คือ ความอยากมีชื่อเสียง มีหน้ามีตา มีคนยกย่องเลื่อมใส มีความเด่นดัง และต้องการความรู้สึกที่ดีของคนอื่นต่อตน

ลำดับขั้นที่ 5 ความต้องการใฝ่รู้ใฝ่เรียน (need to know and understand) คือ ความอยากรู้ อยากเข้าใจ อยากมีความสามารถ อยากมีประสบการณ์

ลำดับขั้นที่ 6 ความต้องการทางสุนทรียะ (aesthetic needs) ได้แก่ ความต้องการด้านความดี ความงาม คุณธรรม และความละเอียดอ่อนทางจิตใจ

ลำดับขั้นที่ 7 ความต้องการความสำเร็จ หรือความสมบูรณ์แบบในชีวิต (self actualization needs) ขั้นนี้ถือว่าเป็นความต้องการสูงสุดแห่งความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะเกิดขึ้นนี้ได้ต้องปูพื้นฐานให้บุคคลได้ตอบสนองความต้องการของตนในลำดับขั้นที่ 1 เป็นลำดับมาจนถึงระดับสูง หรือสร้างความรู้สึก “พอ” ในความเป็นเขาเสียก่อน ซึ่งบุคคลประเภทนี้มักได้รับประสบการณ์สูงสุด คือ ได้รับประสบการณ์เข้มข้นบางประการด้วยตนเอง จนตระหนักในสภาพความเป็นจริงแห่งชีวิต ซึ่งบางคนกล่าวว่าเข้าถึงปรัชญาชีวิต หรือสัจธรรมแห่งชีวิต

ความต้องการทั้ง 7 ลำดับขั้นตอน ตามแนวคิดของมาสโลว์นั้น บุคคลจะกระทำการเพื่อสนองความต้องการลำดับแรกก่อน แล้วจึงดิ้นรนเพื่อสนองความต้องการถัดมาเป็นลำดับตัวอย่าง

พฤติกรรมของพนักงานในองค์กร เช่น トラバドที่ค่าแรงยังไม่พอกิน (ความต้องการขั้นที่ 1) หรือ
 คนต้องเผชิญสถานการณ์เสี่ยงภัยในหน้าที่ (ความต้องการขั้นที่ 2) ในภาวะดังกล่าวนี้ พนักงาน
 อาจยังไม่คำนึงถึงความรัก การยอมรับ การยกย่อง และเกียรติยศชื่อเสียง (ความต้องการขั้นที่ 4)
 หรือจะยังไม่คืนรน เพื่อไฝหาความรู้ ความดี ความงาม หรือความสมบูรณ์แบบส่วนตัว
 (ความต้องการ ขั้นที่ 5 6 และ 7) จึงเห็นได้ว่า คนบางคนกระทำในสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ เพื่อให้
 ความต้องการทางกาย ได้รับความสนอง เช่น เพื่อให้ท้องหายหิว เพื่อสนองความต้องการทางเพศ
 หรือเพื่อสะสมเงินทองเอาไว้ให้อุ่นใจว่าต่อไปภายหน้าจะได้มีกินมีใช้

นอกจากนี้จากการศึกษาของ (โศพิน, 2544) ได้ระบุว่า กระบวนการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของ
 นักศึกษานั้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน

ขั้นที่หนึ่ง ขั้นเป็นแฟนแต่ไม่ได้อยู่ร่วมกัน เป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ในการเป็นแฟน
 หรือคนรักกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นจะมีการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งขึ้นแต่
 ไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน เมื่อเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคนรักเกิดขึ้นต่อจากนั้นจะ
 เริ่มมีการมาอยู่ด้วยกันชั่วคราว

ขั้นที่สอง ขั้นอยู่ร่วมกันเป็นครั้งคราว เป็นลักษณะการมาค้างด้วยกันเป็นบางครั้ง เช่น ช่วง
 วันหยุด เสาร์ อาทิตย์ เป็นต้น เมื่อระยะเวลาผ่านไปได้ช่วงหนึ่งจะมีการย้ายไปอยู่ร่วมห้องเดียวกัน
 ทุกวัน

ขั้นที่สาม ขั้นอยู่ร่วมกันอย่างถาวร เป็นลักษณะของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันขั้นที่มีภรรยา
 เหมือนคู่แต่งงานแล้วทั่วไป

กล่าวโดยสรุป เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงตามสภาวะการณ์ของสังคม และวิถีการดำเนินชีวิต
 ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น วิถีการดำเนินชีวิตคู่ และการเลือกคู่ครองของตน การที่สังคมอเมริกันให้
 การอยู่ร่วมกันกับเพศตรงข้ามก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องปกติธรรมดา เนื่องจากหนุ่มสาวยอมรับการ
 อยู่ร่วมกันอย่างเปิดเผยยอมถือว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของความถูกต้องเป็นเรื่องการตัดสินใจ
 เพื่อกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งมากกว่าการอยู่ร่วมกันภายในห้องเดียวกัน และมีเพศสัมพันธ์ และ
 ยอมรับว่าจะมีการแต่งงานที่ถูกต้องเกิดขึ้น เพียงแต่ยังไม่พร้อมในด้านการเงิน และการสร้างความ
 เป็นปึกแผ่นมั่นคงให้ครอบครัว สำหรับสังคมไทยในยุคสมัยปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงใน

หลาย ๆ ด้าน แนวการใช้ชีวิต และทัศนคติของคนได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย โดยเฉพาะพฤติกรรมของวัยรุ่นที่กำลังใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาว่าเป็นเรื่องถูกต้องหรือไม่ เหมาะสมกับประเพณีสังคมไทยหรือไม่ ซึ่งในสังคมไทยได้ยอมรับกับการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานมากขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของ (นิตยา, 2544) ซึ่งศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของคาราวัยรุ่นไทย ในเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า คู่รักที่มีโครงการจะแต่งงานกันในอนาคต สามารถที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกันได้ โดยถือเป็นเรื่องธรรมดา และไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม ซึ่งการกระทำดังกล่าวกำลังถูกมองว่าเป็นการเลียนแบบวัฒนธรรมในสังคมตะวันตก แต่สังคมไทยยังคงยึดถือการดำเนินชีวิตที่เป็นไปตามกรอบขนบธรรมเนียมประเพณีถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตามกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากผลกระทบของวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการส่งผ่านข้อมูลข่าวสาร และการซึมซับความคิด ค่านิยม ตลอดจนการเลียนแบบพฤติกรรมซึ่งกันและกันจากอารยธรรมต่าง ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ จะมีผลต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยได้ทุกวัย และทุกเพศ แต่วัยรุ่นเป็นกลุ่มที่มีการตอบสนอง และได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ชัดเจนที่สุด ดังนั้นพฤติกรรมของวัยรุ่นจึงได้รับความสนใจ และห่วงใยจากคนในสังคมค่อนข้างมาก

การศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้น ความหมายของคำว่า พฤติกรรม มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

อุทัย (2522) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กิริยาอาการที่แสดงออก หรือปฏิกิริยาโต้ตอบที่เกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า ซึ่งจะมาจากภายนอก หรือภายในร่างกายก็ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างที่คนเรากระทำ หรือรู้สึก คนอื่นจะเห็นหรือไม่เห็นก็ตาม ถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

อุษณา (2536) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ กิจกรรมทุกประเภทที่แสดงออก และสามารถสังเกตได้ เช่น การเดิน การพูด การกิน เป็นต้น เพราะฉะนั้น การกระทำทุกชนิดถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมทั้งสิ้น

ประทีป (2540) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ สิ่งที่บุคคลกระทำ แสดงออก หรือสนองตอบต่อสิ่งเร้าที่สามารถสังเกตเห็นได้

เรียม (2542) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์ เป็นการแสดงออกของมนุษย์ที่มองเห็นได้ง่าย และมองเห็นได้ยาก มีทั้งกายกรรม วาจกรรม และมโนกรรม ลักษณะพฤติกรรมโดยทั่วไปจะมีเป้าหมาย มีความพร้อม มีสถานการณ์ การตีความ การตอบสนองผลที่เกิดขึ้น และปฏิริยาต่อผลที่เกิดไม่สมความคาดหวัง

รัตนา (2544) กล่าวว่า พฤติกรรม คือ การกระทำ ความประพฤติ อาการ การตอบสนองทางจิตวิทยาของบุคคล ทั้งภายนอก และภายใน ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยปราคาสามผัส หรือไม่สังเกตได้อย่างชัดเจน ต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดพฤติกรรมนั้น ๆ

จากความหมายพฤติกรรมที่นักวิชาการได้ให้ความหมายนั้น มีลักษณะที่ออกไปแนวทางเดียวกัน นั่นคือ พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของมนุษย์ ที่เกิดจากการตอบสนองสิ่งเร้า ซึ่งเป็นการกระทำทั้งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย เช่น การพูด การเดิน การเล่น และพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ยาก หรือเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ เช่น ความคิด อารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ

กระบวนการที่ทำให้เกิดพฤติกรรมมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. การเกิดพฤติกรรมต้องมีสาเหตุ กล่าวคือ การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของคนต้องมีมูลเหตุมาจากการกระทำให้เกิดพฤติกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้น
2. พฤติกรรมต้องมีสิ่งจูงใจ คือ เมื่อมีคนต้องการมีความปรารถนาต่าง ๆ เขาก็จะกระทำให้บรรลุถึงความต้องการนั้น ๆ กลายเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

วันทนีส์ (2527) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศ เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ ที่รวมถึง ค่านิยม ทักษะ ทักษะ ความรู้สึก และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ ตามแรงจูงทางชีววิทยาด้วย

วิทยา (2531) กล่าวว่า สาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส มีดังนี้

1. วัยรุ่นชอบลอง อยากรู้อยากเห็น
2. วัยรุ่นทนการออกอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายออกอ้อน ทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน
3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแฟนเมื่อคบกันเป็นแฟนต้องมีได้เสียแถมบางคนบอกด้วยว่า “ไม่เสียหายอะไร”
4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกอยากเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งชาย และหญิง
5. วัยรุ่นรู้สึกว่าตนมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง
6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

วิชาญ (2533) กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ดึงดูดความสนใจจากเพื่อนต่างเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ การออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ การยินยอมให้ถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศ และการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ

กุหลาบ และคณะ (2541) กล่าวถึง พฤติกรรมทางเพศ คือ การแสดงออกพฤติกรรมทางเพศ และทัศนคติ

ณัฐฤดี (2541) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมทางเพศเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งของมนุษย์ เช่นเดียวกับการพูด การเดิน การเรียนรู้

อนงค์ และคณะ (2544) กล่าวถึง พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น หมายถึง การเคยมี ประสบการณ์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. การคบหาเป็นแฟนกับเพศตรงข้าม
2. การนัดพบกับเพศตรงข้าม
3. การทำกิจกรรมทางเพศกับเพศตรงข้าม

จากความหมายที่กล่าวข้างต้น สรุปว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นเพศชาย และเพศหญิงในลักษณะของการวางตัว ทางเพศ การมีสัมพันธภาพกับเพศตรงข้าม รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์

รูปแบบพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

ประสาธ (2523) กล่าวถึง รูปแบบของพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น มีดังนี้

1. วัฒนธรรมกับรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ ด้วยรูปแบบของวัฒนธรรมทางเพศของมนุษย์ จะแตกต่างกันไปตามกฎเกณฑ์แห่งขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และวัฒนธรรมของแต่ละสังคม ในบางวัฒนธรรมอาจกำหนดขอบเขตของกิจกรรมทางเพศให้อยู่ในกรอบเคร่งครัด ตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงผู้ใหญ่ ในขณะที่บางแห่งอาจปล่อยให้มีการกิจกรรมทางเพศได้อย่างเสรี ไม่เข้มงวดอย่าง สังคมไทยในอดีต การอบรมเรื่องเพศจะเป็นไปอย่างเข้มงวดมากโดยเฉพาะกับเพศหญิง ผู้หญิง จะต้องมิชอบเขตของความประพฤติตามกฎเกณฑ์ และระเบียบอย่างเคร่งครัดจึงจะถือว่าเป็นผู้หญิงที่ดี แต่ในปัจจุบันค่านิยม และวัฒนธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศได้เปลี่ยนแปลงไป เด็ก และวัยรุ่นมีอิสระเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ และการเลือกคู่ได้อย่างเสรีมากขึ้น การห้ามจับมือถือ แขนระหว่างหนุ่มสาวเกือบไม่มีให้เห็นในสังคมแบบเมือง ทั้งนี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางสังคม หน้าที่ของสถาบันทางสังคม ซึ่งเป็นตัวแทนในการอบรมสั่งสอนเด็กให้รู้ ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้นได้เปลี่ยนไปจากเดิม

2. ลำดับขั้นของความสัมพันธ์ทางเพศ ความสัมพันธ์แบบคู่สาวระหว่างชาย และหญิงจะเริ่มขึ้นในระยะวัยรุ่น โดยอาจเริ่มจากความสนิทสนมไปสู่ความรัก และการแต่งงาน ลำดับขั้นของแห่งความสัมพันธ์ มีดังนี้

ขั้นแรก เป็นระยะที่วัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกผูกพันกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งอยู่ในใจ ส่วนใหญ่มักเป็นคนที่มิใช่ชื่อเสียง เริ่มตั้งแต่คนที่เขาสามารถติดต่อโดยส่วนตัวได้ จนกระทั่งถึงบุคคลที่อยู่ห่างไกลไม่สามารถติดต่อได้โดยตรง

ขั้นที่สอง วัยรุ่นจะเกิดความสนใจเพศตรงข้าม คนใดคนหนึ่งที่วัยรุ่นคิดว่าเหมาะสมกับอายุ และตัวเขา ความสนใจในลักษณะนี้อาจก่อให้เกิดความรักที่รุนแรง และหลงใหลใฝ่ฝันเป็นความรักในแง่ความรู้สึก หรือความฝันอย่างเดียว

ขั้นที่สาม การหาโอกาสพบปะกัน หรือนัดไปเที่ยวเป็นลำดับต่อมา หลังจากที่วัยรุ่นเริ่มสนใจใครคนหนึ่ง ส่วนใหญ่มักจะนัดกับเพื่อนเพศตรงข้ามที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนเดียวกัน

ขั้นที่สี่ หลังจากวัยรุ่นได้เที่ยวด้วยกันเขาก็สามารถตัดสินใจได้ว่าเพื่อนต่างเพศคนใดที่เหมาะสมกับเขา ใครที่มีรสนิยม หรือเจตคติที่จะไปด้วยกันได้ ถ้าหากผู้เกี่ยวข้องนั้นเป็นที่พึงพอใจซึ่งกันและกัน ความสัมพันธ์ต่าง ๆ ก็จะแนบแน่นขึ้น เขาจะนัดเจอกบ่อยครั้งขึ้น และจะแสดงความเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ห้า เป็นการหมั้นหมายกันเบื้องต้น จะเริ่มคิดถึงการแต่งงาน แต่ระยะนี้เป็นเพียงการหมั้นหมายอย่างไม่เป็นพิธีการ ยังไม่ได้ประกาศให้ผู้อื่นรู้ เป็นการรับรู้ภายในระหว่างกันและกันเท่านั้น

ขั้นที่หก การหมั้นจะเกิดขึ้นหลังจากการตัดสินใจที่แน่นอนแล้วจะแต่งงานกัน อาจมีพิธีหมั้นหมายเป็นทางการเกิดขึ้น

ขั้นสุดท้าย คือ การแต่งงาน ขั้นนี้จะมีความคิดเห็น และวางแผนร่วมกันเกี่ยวกับการที่จะอยู่ร่วมกันอย่างถาวร

3. การแสดงความรักของวัยรุ่น วัยรุ่นเป็นวัยที่จะเรียนรู้ที่จะแสดงความรักต่อผู้อื่น โดยไม่คิดแต่เพียงจะให้ผู้อื่นมาแสดงความรักต่อตัวเขาเหมือนวัยเด็ก การแสดงความรักของวัยรุ่นมีอยู่หลายลักษณะแตกต่างกันไปตามบุคคล และสังคม

4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นกิจกรรมทางเพศที่กระทำกันอย่างแพร่หลายในวัยรุ่น เพราะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ไม่ต้องเสี่ยงต่อการติดเชื้อ จะทำมากน้อยเท่าใดก็ได้แล้วแต่ความพึงพอใจของตน

Muss (1990) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งแบ่งขั้นตอนระหว่างนัดพบชาย และหญิงที่มีความสัมพันธ์กันตามกระบวนการขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพที่มีต่อกัน ซึ่งจะเน้นแฟน และลึกซึ้งขึ้นเรื่อย ๆ โดยทำการศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 280 คน เป็นหญิง 196 คน และชาย 84 คน แบ่งพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ 5 ขั้นตอน ของการนัดพบที่ยังไม่ได้แต่งงาน โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นตอนของการนัดพบที่ยังที่ยังไม่มีจิตผูกพันรักใคร่เป็นพิเศษ

ขั้นที่ 2 นัดพบที่เริ่มมีจิตผูกพัน สนใจ แต่ยังไม่ได้ถึงกับรัก

ขั้นที่ 3 ได้นัดพบ และเริ่มต้นที่จะรัก

ขั้นที่ 4 มีการนัดพบลำพังสองต่อสอง และได้มีความรักเกิดขึ้น

ขั้นที่ 5 เป็นความรักความผูกพันที่ยอมรับซึ่งกันและกัน

Muss (1990) ได้ให้กลุ่มวัยรุ่นเลือกตอบพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นในขั้นตอนต่าง ๆ พฤติกรรมที่ให้จัดลำดับที่ได้เริ่มจากพฤติกรรมที่เป็นไปได้ว่าอาจเกิดขึ้น หรือคิดว่าได้เกิดขึ้นกับเพื่อน ๆ ตามที่ตนได้รับรู้ แบ่งออกเป็น 8 ลักษณะ จากน้อยไปหามาก ได้ดังนี้

1. ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว

2. มีการจูบหน้าผาก แก้ม เบา ๆ ตอนลากลับ
3. มีการโอบกอด และการจูบเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่บ่อยครั้ง
4. มีการโอบกอด และจูบที่ลึกซึ้งเพิ่มขึ้น
5. มีการกอดรัด (ในระดับที่อ่อนบนของร่างกาย)
6. มีการกอดรัดอย่างหนักแน่น
7. มีการสำเร็จความใคร่ให้กันและกัน
8. มีการร่วมเพศ

จากผลการศึกษาของ Muss (1990) ได้แสดงให้เห็นว่า ขั้นตอนแรก ๆ ของการนัดพบ พฤติกรรมทางเพศที่วัยรุ่นผู้ตอบได้รับรู้ว่าเพื่อน ๆ หรือคนที่รู้จักกระทำตอกันนั้น ใน 3 ขั้นตอนแรกของการนัดพบทั้งวัยรุ่นชาย และหญิง ต่างก็มีความเห็นว่า การเพิ่มขึ้นของสัมพันธภาพเป็นเรื่องของความใกล้ชิด และอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง จำนวนชายที่ยอมรับ หรือคาดว่าให้เกิดพฤติกรรมการกอด การจูบ ในแต่ละขั้นตอนมากกว่าหญิง ในขั้นตอนที่ 4 วัยรุ่นชาย และหญิงมีความคิดเห็น และสอดคล้องตรงกันว่าขั้นตอนที่ 4 การนัดพบตามลำพัง และทั้งคู่ได้มีความรักต่อกันแล้วพฤติกรรมที่วัยรุ่นส่วนใหญ่กระทำ และตนเองคิดว่าเหมาะสมดีแล้วนั้น สัมพันธภาพทางเพศที่มีต่อกันสามารถเป็นไปได้ถึงการร่วมเพศ (ชายเห็นด้วยร้อยละ 57 หญิงเห็นด้วยร้อยละ 59) ในขั้นตอนที่ 5 หลังจากคู่รักได้มีสัญญารักต่อกันแล้ว วัยรุ่นชาย และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 70 และ 74 คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่เหมาะสม

วัยรุ่นไทยในปัจจุบันมีเพศสัมพันธ์ในอายุน้อยลง และมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพมากขึ้น เช่น การร่วมเพศโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย การใช้ยาคุมกำเนิดชนิดฉุกเฉิน ภายหลังมีเพศสัมพันธ์ทันที (Morning after pills) ที่ไม่ถูกต้อง การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การใช้ยากระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หรือสารเคมี และยาอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความกล้า ไม่อาย ตลอดจนการเข้าไปมีส่วนพัวพัน และขายบริการทางเพศ การถูกหลอหลอมจากสังคม และ

ครอบครัวเกี่ยวกับการรักษาพรหมจรรย์ของหญิง แม้ว่าจะมีเป้าหมายที่ดีในการสอนให้วัยรุ่นหญิงไม่“ชิงสุกก่อนห่าม”แต่ในทางกลับกันก็อาจมีผลเสียต่อวัยรุ่นหญิงได้เช่นกัน

ในขณะที่วัยรุ่นชายสามารถหาประสบการณ์ได้ แต่วัยรุ่นหญิงจะเกิดความกลัว และลังเล ทำให้โอกาสที่วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ต่อกัน โดยที่อาจเกิดจากความเต็มใจ หรือไม่เต็มใจของฝ่ายหญิง มีมากขึ้น เมื่อความไม่สมดุลย์ของความต้องการ และการตอบสนองของทั้งสองฝ่ายเกิดขึ้น การที่ผู้หญิงถูกสังคมนี้ออกก็จะเกิดความรู้สึกผิด ประณามตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดปัญหาการเลิกร้างกัน วัยรุ่นหญิงก็มักจะคิดว่าคุณค่าของตนเองหมดไปพร้อมกับพรหมจรรย์ ตนเองไม่มีอะไรจะต้องสงวนอีกแล้ว ทำให้มีโอกาสตัดสินใจผิด ๆ ใช้ร่างกายตนเองเพื่อหาเงินมาปรนเปรอความสุข ความต้องการด้านวัตถุต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นที่ถูกมอมเมาด้วยลัทธิวัตถุนิยม การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อตามค่านิยมที่ได้จากอิทธิพลของสื่อโฆษณา ปัญหาเรื่องการขายบริการทางเพศทั้งเปิดเผยและแอบแฝงจึงเกิดขึ้นมากในปัจจุบัน

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน และมีความซับซ้อน ซึ่งสังคมควรให้ความเข้าใจ และศึกษาถึงต้นเหตุของปัญหาที่แท้จริง รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น การประณาม และตีตราว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพทางเพศในวัยรุ่นแต่อย่างใด ความสำคัญของปัญหานี้อยู่ที่จะทำอย่างไรให้วัยรุ่นได้รับการติดต่อทางปัญญา มีทักษะชีวิต มีความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมทางเพศของตนเอง และมีศิลปะในการปกป้องตนเองให้พ้นจากการถูกกดขี่และเอารัดเอาเปรียบทางเพศซึ่งนับว่าเป็นสิ่งทำลายของสังคมมากกว่า

วัยรุ่นนับเป็นวัยที่มีพัฒนาการที่สำคัญทั้งทางร่างกาย ทางเพศ จิตใจ อารมณ์ และสังคม ประสบการณ์ของผู้ใหญ่ที่ผ่านวัยรุ่นมาแล้วแต่ละคนมีความแตกต่างกัน แต่ก็จะมีประสบการณ์ร่วมและพัฒนาการหลายอย่างที่ไม่ใครปฏิเสธได้ว่า “ไม่เคยมี” เมื่อพิจารณาจากพัฒนาการทางเพศวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการการเรียนรู้เรื่องเพศมากกว่าวัยใด ๆ การที่สังคมไทยมีอคติกับการให้เพศศึกษา เพราะมองว่าเป็นการชี้โพรงให้กระรอกนั้น ทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นถูกมองเป็นเรื่องของการเบี่ยงเบน เนื่องจากสวนทางกับความคาดหวังของสังคม และวัฒนธรรมไทย การที่วัยรุ่นในปัจจุบันมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากขึ้น และอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่าในอดีตนั้น ตลอดจนความไม่มีทักษะในการจัดการกับความต้องการทางเพศ นับเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง สิ่งแวดล้อม ความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจอย่างถูกต้องของพ่อแม่ ครู

ผู้ปกครอง เป็นสิ่งสำคัญที่จะหล่อหลอมให้วัยรุ่นเกิดความเข้มแข็ง มั่นใจที่จะก้าวผ่านวัยนี้ไปอย่างมีสุขภาพดี ดังนั้น ถึงเวลาแล้วที่ควรหันมาให้ความจริงจังกับการพัฒนาสุขภาพวัยรุ่นให้เป็นวัยที่เต็มไปด้วยความสุข ความสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม ได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ผู้ศึกษาได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ โดยแยกออกเป็นงานวิจัย 2 ลักษณะ ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ชลอศรี และประยงค์ (2524) ศึกษาเรื่องปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรคของเด็กวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ระดับรายได้เป็นปัจจัยตัวบ่งชี้สถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตในการสนองความต้องการด้านพื้นฐานของบุคคล การที่วัยรุ่นมีรายได้มากพอจะทำให้วัยรุ่นนำรายได้ไปใช้ในทางที่ฟุ่มเฟือย หรือมีการใช้สอยในทางที่ผิด เช่น การใช้สิ่งเสพติด การเที่ยวสถานเริงรมย์ หรือสถานบริการต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นได้

วันทนิย์ (2527) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ พบว่า ปัจจัยประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเชื่อ ทัศนคติ และความประพฤติในเรื่องเพศ ก็คือการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

สมชาย (2527) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อการป้องกันกามโรคที่ถูกต้องในนักเรียนนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ในระดับมัธยมตอนปลาย นักศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม นักศึกษาวิทยาลัยนครปฐม จำนวน 300 ราย พบว่า การชอบดื่มสุราเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศ

พรทิพย์ (2528) ศึกษาเรื่องการยินยอมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา มหาวิทยาลัย จำนวน 568 คน พบว่า นักศึกษาชายที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้มยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่ ส่วนนักศึกษาหญิงที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้างกันยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักศึกษาหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

สันทัด และสืบพงษ์ (2530) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค พบว่า นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่าจ่ายต่างกันจะมีประสบการณ์ทางเพศต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่าจ่ายมากจะมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่าจ่ายน้อย

ศุภจรี (2533) ศึกษาเรื่องประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ และโรคเอดส์ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานภาพสมรสของบิดา และมารดามีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศ โดยนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีประสบการณ์ทางเพศต่ำกว่านักเรียนที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน

ศันสนีย์ (2536) ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเอดส์ในกลุ่มนักศึกษาชาย ระดับปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ พบว่า การดูเทปโทรทัศน์ และ/หรือภาพยนตร์ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ได้

ศิริมา (2541) ศึกษาเรื่องความรู้ และแหล่งความรู้เรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 จำนวน 692 คน พบว่า นักเรียนหญิงมีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศสูงกว่านักเรียนชาย ส่วนนักเรียนที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล

โสพิณ (2544) ศึกษาเรื่องอยู่ก่อนแต่ง การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษา มหาวิทยาลัย พบว่า สาเหตุที่นักศึกษาจับคู่อยู่ด้วยกันอย่างเปิดเผยเยี่ยงสามีภรรยา ในส่วนของ

นักศึกษาชายมาจากความต้องการทางเพศ และประหยัดค่าใช้จ่าย ไม่ต้องเที่ยวผู้หญิงให้เสียเงิน ขณะที่นักศึกษาหญิงยินยอมให้ใช้ชีวิตคู่เพราะความรัก แต่ไม่หวังแต่งงาน มองปัญหาทำแท้งไม่ใช่เรื่องผิด ทั้งนักศึกษาชาย และหญิงเห็นว่า ความสัมพันธ์ฉันท์สามีภรรยา ในระหว่างเรียนเป็นเรื่องที่ควรปกปิดแต่ถ้าใครรู้ก็ไม่สนใจ

พรนิสา (2545) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมกรมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันในระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ เพศ อายุ ความพอเพียงของรายได้ ความสัมพันธ์กับบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูการแบบเข้มงวด กวดขัน การใช้สารเสพติด และความรู้เรื่องเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

อุทิศ (2521) ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาในโรงเรียนสารพัดช่างเป็นโสดอายุ 15 – 24 ปี มีความเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ ร้อยละ 63.8 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาหญิง และชายที่คิดว่าเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องธรรมดา นักศึกษาหญิง เห็นด้วยร้อยละ 17.1 แต่นักเรียนชายเห็นด้วยร้อยละ 45.7

ขนิษฐา (2522) ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติของนักศึกษาในวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครอง และการวางแผนครอบครัว พบว่า นักศึกษาชาย ร้อยละ 59.42 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่ใช่เรื่องเสียหาย และอีกร้อยละ 54.55 เห็นว่าเป็นเรื่องน่าลอง

วิดา (2535) ศึกษาเรื่องการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง และการสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขต 7 ราชบุรี พบว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง และการสมรส เป็นไปในทางลบมากกว่าเพศหญิง และการที่ชายสามารถมีภรรยาได้ครั้งละหลายคนเป็นเรื่องที่น่ายกย่อง ส่วนการได้เสียกันก่อนแต่งงานเป็นการศึกษา และการปรับตัวทางเพศ

พิมลพรรณ (2538) ศึกษาเรื่องทัศนคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของเยาวชนในชนบท โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคละ 3

จังหวัด รวม 1,228 คน พบว่า เยาวชนทั้งชายและหญิง 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าไม่ควร มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

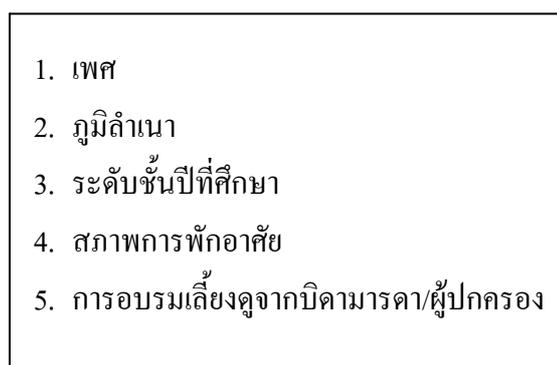
อดุลย์ (2544) ศึกษาเรื่องทัศนคติของวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับเพศในเขตเตาปูน กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 280 คน พบว่า วัยรุ่นหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับ เพศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมทางเพศต่างกัน ก็จะมีทัศนคติ เกี่ยวกับเพศที่แตกต่างกัน

จากการตรวจสอบเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็น ต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสนั้นประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา ระดับชั้นปีที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกรอบแนวคิด

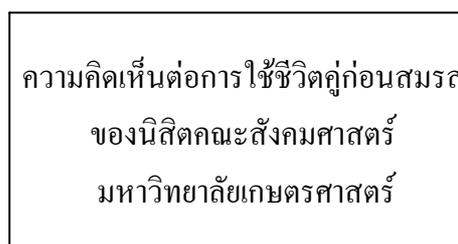
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน
5. นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครองที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งมีขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ใช้วิธีวิจัยโดยการแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตคณะสังคมศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาดำเนินการวิจัย
4. วิเคราะห์ และสรุปถึงแนวทางในการแก้ไข และพัฒนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 จำนวนทั้งสิ้น 1,333 คน โดยแบ่งเป็น

1. นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 419 คน ชาย 147 คน หญิง 272 คน
2. นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 จำนวน 318 คน ชาย 112 คน หญิง 206 คน
3. นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 297 คน ชาย 95 คน หญิง 202 คน
4. นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 จำนวน 299 คน ชาย 105 คน หญิง 194 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, อ้างถึงใน สุรพล 2530)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 0.05

$$\text{ดังนั้น} \quad n = \frac{1,333}{1 + (1,333 * (.05)^2)} = 307.67 \sim 308$$

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 308 ตัวอย่าง ในทางสถิติตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์ ซึ่งเป็นตัวแทนประชากรควรมีขนาดไม่ต่ำกว่าที่คำนวณได้ตามสูตรด้านบน

จึงสรุปได้ว่า ขนาดตัวอย่างที่นำมาใช้แทนประชากร ควรมีขนาดไม่ต่ำกว่า 308 ตัวอย่าง ซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ใช้ขนาดตัวอย่างเท่ากับสูตรที่คำนวณได้ คือ 308 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างต่อชั้นปี โดยการใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random Sampling) และการกระจายตามสัดส่วนของจำนวนนิสิตในแต่ละชั้นปีต่อจำนวนนิสิตทั้งหมดกับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

$$\text{สูตร} \quad nh = \frac{n}{N} \times Nh$$

เมื่อ	nh	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปี
	n	=	ขนาดของประชากรในแต่ละชั้นปี
	N	=	ขนาดของประชากรทั้งหมด
	Nh	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปี ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 97 คน
2. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน
3. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จำนวน 69 คน
4. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 69 คน

ขั้นตอนที่ 3 หลังจากคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นปีที่ได้แล้ว ซึ่งจะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 308 คน และนำมาแบ่งเป็นสัดส่วน

$$\text{สูตร} \quad n_i = \frac{N_i}{N} \times Nh$$

เมื่อ	n_i	=	ขนาดของตัวอย่างโดยแบ่งตามเพศในแต่ละชั้นปี
	N_i	=	ขนาดของประชากรโดยแบ่งตามเพศในแต่ละชั้นปี
	N	=	ขนาดของประชากรทั้งหมด
	Nh	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ทำให้ได้สัดส่วนของเพศในกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปี ดังนี้

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 97 คน ชาย 34 คน หญิง 63 คน
 2. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 73 คน ชาย 26 คน หญิง 47 คน
 3. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 จำนวน 69 คน ชาย 22 คน หญิง 47 คน
 4. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จำนวน 69 คน ชาย 24 คน หญิง 45 คน
- ตัวอย่างทั้งหมด 308 คน แบ่งเป็นเพศชาย 106 คน เพศหญิง 202 คน

ขั้นตอนที่ 4 เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยกระจายตามภาควิชาตามขั้นตอน ดังนี้

1. แยกจำนวนนิสิตชายหญิงแต่ละชั้นปีตามภาควิชา

2. หาอัตราส่วนร้อยละแยกชายหญิงจากจำนวนตัวอย่าง
3. แจกแบบสอบถามตามห้องเรียนที่กำหนดในตารางเรียนของมหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่วไปของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา ระดับชั้นปีที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย และการอบรมเลี้ยงดู จากบิดามารดา/ผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรส โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale ที่มีคำตอบจำนวน 25 ข้อ ให้เลือก โดยกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ	
ผู้ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1	คะแนน
ผู้ตอบเห็นด้วย	4	2	คะแนน
ผู้ตอบไม่แน่ใจ	3	3	คะแนน
ผู้ตอบไม่เห็นด้วย	2	4	คะแนน
ผู้ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5	คะแนน

ระดับคะแนนดังกล่าว ได้นำไปใช้ในการอธิบายระดับความคิดเห็นของนิสิตเพื่อจำแนกให้เป็นกลุ่มที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ซึ่งได้แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ โดยกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์และแปลความหมายความสำคัญของปัจจัย ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายระดับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสตามระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ความหมาย
1.00 - 2.33	เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตก่อนการสมรส ในระดับมาก
2.34 - 3.67	เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตก่อนการสมรส ในระดับปานกลาง
3.68 - 5.00	เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตก่อนการสมรส ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นข้อดี และข้อเสียของการใช้ชีวิตก่อนสมรส

การทดสอบเครื่องมือ

เมื่อผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวความคิดในการศึกษาแล้ว จึงทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้จากแบบสอบถามนี้

1. การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งเป็นการตรวจสอบ และพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถามว่าทุกคำถามครอบคลุมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ วิธี การทดสอบโดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร จากนั้นนำคำแนะนำต่าง ๆ มาปรับปรุงเพื่อให้ตรงกับ วัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2. การทดสอบความเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม (try-out) เพื่อให้แน่ใจว่าข้อคำถามมีความน่าเชื่อถือทางสถิติ วิธีการทดสอบโดยการนำแบบสอบถามที่ทดลองทั้ง 30 ชุด ไปตรวจสอบคำตอบในส่วนที่เป็นคำถามประเภทความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 - 4 เพื่อดูความคิดเห็นที่หลากหลาย และคำตอบที่กระจายทางสถิติในระดับที่กำหนดไว้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี เอกสาร ข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย แล้วนำไปสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 308 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ทำการตอบแล้วมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (Statistical Software)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพรรณนา

1. ค่าร้อยละที่ใช้ในการอธิบายเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไป และใช้พรรณนากลุ่มตัวอย่าง
2. ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้อธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สถิติวิเคราะห์

1. t-test ใช้ในการทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระที่มีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศ และภูมิภาค
2. F-test ใช้ในการทดสอบสมมติฐานระหว่างตัวแปรอิสระที่มีการแบ่งมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป คือ ระดับชั้นปีที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย และการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง

3. Scheffe's test ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของตัวแปรอิสระแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยนำเสนอผลงานวิจัยเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ข้อดี และข้อเสียของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาลักษณะพื้นฐานของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2549 เกี่ยวกับ เพศ ภูมิลำเนา ระดับชั้นปีที่ศึกษา สภาพการ
พักอาศัย และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง ดังนี้

ตารางที่ 1 ลักษณะพื้นฐาน

		(n=308)	
	ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	หญิง	202	65.6
	ชาย	106	34.4
ภูมิลำเนา			
	ในเขตกทม.	174	56.5
	ต่างจังหวัด	134	43.5
ระดับชั้นปีที่ศึกษา			
	ชั้นปีที่ 1	97	31.5
	ชั้นปีที่ 2	73	23.7
	ชั้นปีที่ 3	69	22.4
	ชั้นปีที่ 4	69	22.4
สภาพการพักอาศัย			
	อาศัยอยู่กับบิดามารดา	135	43.8
	เช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย	96	31.2
	อาศัยอยู่กับมารดา	27	8.8
	อาศัยอยู่กับญาติ	26	8.4
	เช่าหอพักในมหาวิทยาลัย	18	5.9
	อาศัยอยู่กับบิดา	6	1.9
การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง			
	มีเหตุผล	260	84.4
	เข้มงวด	26	8.4
	เหตุผลของตนเป็นใหญ่	22	7.2

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นข้อมูลทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.6 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 34.4
2. ภูมิภาค กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ในเขตกทม. คิดเป็นร้อยละ 56.5 ต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 43.5
3. ระดับชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.5 ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.7 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 22.4 และชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 22.4
4. สภาพการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 43.8 เข้าหอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 31.2 อาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 8.8 อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 8.4 เข้าหอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 5.9 และอาศัยอยู่กับบิดา คิดเป็นร้อยละ 1.9
5. การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครองแบบมีเหตุผล คิดเป็นร้อยละ 84.4 แบบเข้มงวด คิดเป็นร้อยละ 8.4 และเหตุผลของตนเป็นใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 7.2

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรส

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับเห็นด้วยต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อความ						(n = 308)		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ เห็นด้วย
1. ท่านคิดว่าความบริสุทธิ์ ของเพศหญิงก่อนสมรส เป็นเรื่องที่สำคัญ	133 (43.2)	121 (39.3)	30 (9.7)	22 (7.1)	2 (0.7)	4.17	0.92	น้อย
2. การปฏิบัติตัวเรื่องการใช้ ชีวิตคู่ระหว่างหญิงชายควร ทำให้ถูกต้องตามประเพณี	123 (39.9)	169 (54.9)	13 (4.2)	3 (1.0)	-	4.34	0.61	น้อย
3. ผู้หญิงยินยอมที่จะใช้ชีวิตคู่ ก่อนสมรส ถือเป็นการกระทำ ที่เหมาะสม *	9 (2.9)	33 (10.7)	132 (42.9)	101 (32.8)	33 (10.7)	3.38	0.92	ปานกลาง
4. ผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายเสีย หายมากกว่าหากไปใช้ชีวิต คู่กับผู้ชายที่ตนยังไม่ได้ แต่งงานด้วย	155 (50.3)	125 (40.6)	19 (6.2)	6 (1.9)	3 (1.0)	4.37	0.77	น้อย
5. การที่ผู้หญิงจะยอมใช้ชีวิต คู่กับชายที่ตนชอบนั้นไม่ ใช่เรื่องเสียหาย *	10 (3.2)	78 (25.4)	99 (32.1)	93 (30.2)	28 (9.1)	3.17	0.97	ปานกลาง
6. การที่ผู้หญิงยินยอมใช้ชีวิต คู่กับผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงาน ถือว่าเป็นการแสวงหาความ สุขร่วมกัน *	3 (1.0)	46 (14.9)	100 (32.5)	112 (36.3)	47 (15.3)	3.50	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ						(n= 308)		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ เห็นด้วย
7. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิง จะใช้ชีวิตคู่กับชายทั้งที่ยัง ไม่ได้แต่งงาน *	9 (2.9)	63 (20.5)	78 (25.3)	107 (34.7)	51 (16.6)	3.41	1.01	ปานกลาง
8. ผู้หญิงน่าจะใช้ชีวิตคู่อยู่ กับชายใดก็ได้ไม่ถือเป็น เรื่องเสียหาย *	4 (1.3)	23 (7.5)	48 (15.6)	127 (41.2)	106 (34.4)	4.00	0.91	น้อย
9. เป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้หญิง ไม่ควรจะใช้ชีวิตคู่กับ ผู้ชายจนกว่าจะแต่งงาน	48 (15.6)	125 (40.6)	95 (30.9)	34 (11.0)	6 (1.9)	3.57	0.95	ปานกลาง
10. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส ถือว่าเป็นการได้เรียนรู้ การครองเรือน *	10 (3.3)	97 (31.5)	111 (36.0)	69 (22.4)	21 (6.8)	2.98	1.02	ปานกลาง
11. ผู้ชายยังคงถือว่าความ บริสุทธิ์ของผู้หญิง เป็นเรื่องที่สำคัญอยู่	86 (27.9)	128 (41.6)	65 (21.1)	23 (7.5)	6 (1.9)	3.86	0.97	น้อย
12. ชายหญิงที่เริ่มชอบกัน น่าจะใช้ชีวิตคู่ก่อน สมรสได้ *	6 (2.0)	26 (8.4)	84 (27.3)	150 (48.7)	42 (13.6)	3.63	0.90	ปานกลาง
13. ชายหญิงที่เป็นคู่รักกัน น่าจะใช้ชีวิตคู่ก่อน สมรสได้ *	5 (1.6)	67 (21.8)	108 (35.1)	96 (31.2)	32 (10.3)	3.26	0.94	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ						(n= 308)		
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับ เห็นด้วย
14. คู่หมั้นที่จะแต่งงานในอนาคตหากใช้ชีวิตคู่ก่อนถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย *	15 (4.9)	98 (31.8)	110 (35.7)	67 (21.8)	18 (5.8)	2.91	0.92	ปานกลาง
15. ชายหญิงที่เป็นคู่รักกันแม้รู้ว่าไม่มีโอกาสได้แต่งงานกันก็น่าจะใช้ชีวิตคู่ได้ *	12 (3.9)	54 (17.2)	100 (32.8)	105 (34.1)	37 (12.0)	3.32	0.96	ปานกลาง
16. ชายหญิงที่รักกันน่าจะใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสได้เพื่อเป็นการยืนยันความรักที่มีต่อกัน *	4 (1.3)	40 (13.0)	109 (35.4)	118 (38.3)	37 (12.0)	3.46	0.91	ปานกลาง
17. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือว่าเป็นเรื่องปกติในยุคปัจจุบัน *	19 (6.2)	133 (43.2)	102 (33.1)	40 (13.0)	14 (4.5)	2.66	0.98	ปานกลาง
18. การใช้ชีวิตคู่เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน *	6 (1.9)	20 (6.5)	59 (19.2)	128 (41.6)	95 (30.8)	3.92	0.91	น้อย
19. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือว่าเป็นประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยที่มีโอกาส *	4 (1.3)	26 (8.4)	72 (23.4)	140 (45.5)	66 (21.4)	3.77	0.93	น้อย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อความ						(n = 308)		ระดับ เห็นด้วย
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	
20. ผู้หญิงควรรักษาความ บริสุทธิ์ จนกว่าถึงวัน แต่งงาน	118 (38.3)	136 (44.2)	44 (14.3)	9 (2.9)	1 (0.3)	4.17	0.80	น้อย
21. พ่อแม่คงเสียใจหากรู้ว่า ลูกตนเองใช้ชีวิตอยู่ด้วย กันก่อนมีการสมรส	151 (49.0)	113 (36.7)	36 (11.7)	6 (2.0)	2 (0.6)	4.31	0.80	น้อย
22. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส มีส่วนทำให้เสียการเรียน	61 (19.8)	104 (33.8)	101 (32.8)	36 (11.7)	6 (1.9)	3.59	0.99	ปานกลาง
23. ถ้าท่านมีลูกท่านจะต้อง สอนลูกในเรื่องการใช้ ชีวิตคู่ก่อนสมรสว่าไม่ ควรชิงสุกก่อนห่าม	165 (53.5)	128 (41.6)	11 (3.6)	3 (1.0)	1 (0.3)	4.47	0.65	น้อย
24. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส น่า จะส่งผลเสียมากกว่าผลดี	80 (26.0)	110 (35.7)	105 (34.1)	12 (3.9)	1 (0.3)	3.83	0.87	น้อย
25. ในอนาคตการใช้ชีวิตคู่ ก่อนสมรสจะเป็นเรื่อง ปกติของสังคมไทย *	24 (7.8)	112 (36.4)	118 (38.3)	37 (12.0)	17 (5.5)	2.71	0.92	ปานกลาง
รวม						3.63	0.90	ปานกลาง

* ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ ระดับเห็นด้วยต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่า เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตคู่

ก่อนสมรส อยู่ในระดับปานกลาง ก่อนไปทางน้อย ($\bar{X} = 3.63$)

โดยข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ถ้าท่านมีลูกท่านจะต้องสอนลูกในเรื่องการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสว่าไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม” ($\bar{X} = 4.47$)

ส่วนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ “การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือว่าเป็นเรื่องปกติในยุคปัจจุบัน” ($\bar{X} = 2.66$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 5 ข้อ ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติอ้างอิง (Inference Statistics) ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามเพศ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	df	p
หญิง	202	3.24	0.82			
ชาย	106	3.03	0.67	2.41*	306	0.015

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามภูมิลำเนา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มีภูมิลำเนาในเขตกทม. และต่างจังหวัด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	n	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ในเขต กทม.	174	3.15	0.77			
				- 1.39	306	0.128
ต่างจังหวัด	134	3.26	0.62			

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปีที่ศึกษา ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีชั้นปีที่ศึกษาที่ต่างกัน

ชั้นปีที่ศึกษา	n	\bar{X}	S.D.
ชั้นปีที่ 1	97	3.37	0.82
ชั้นปีที่ 2	73	3.17	0.51
ชั้นปีที่ 3	69	3.17	0.62
ชั้นปีที่ 4	69	3.27	0.43
รวม	308	3.25	0.60

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	3	0.67	0.23	2.642	0.026*
ความแตกต่างระหว่างภายในกลุ่ม	304	29.25	0.91		
รวม	307	29.92			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 และตารางที่ 6 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาว่า นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของชั้นปีที่ศึกษาแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	\bar{X}	S.D.	ชั้นปีที่ศึกษา			
			1	2	3	4
ชั้นปีที่ 1	3.37	0.34	-			*
ชั้นปีที่ 2	3.17	0.29		-		
ชั้นปีที่ 3	3.17	0.28			-	
ชั้นปีที่ 4	3.27	0.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 เมื่อทดสอบความแตกต่างของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe พบว่า ชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตก่อนสมรสน้อยกว่าชั้นปีที่ 4 ส่วนชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 นิสิตที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสภาพการพักอาศัย ออกเป็น 6 กลุ่ม คือ อาศัยอยู่กับบิดา อาศัยอยู่กับมารดา อาศัยอยู่กับบิดามารดา อาศัยอยู่กับญาติ เช่าหอพัก ในมหาวิทยาลัย และเช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีสภาพการพักอาศัยที่ต่างกัน

สภาพการพักอาศัย	n	\bar{X}	S.D.
อาศัยอยู่กับบิดา	6	3.42	0.64
อาศัยอยู่กับมารดา	27	3.16	0.61
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	135	3.22	0.71
อาศัยอยู่กับญาติ	26	3.22	0.56
เช่าหอพักในมหาวิทยาลัย	18	3.18	0.63
เช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย	96	3.23	0.59
รวม	308	3.24	0.62

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามสภาพการพักอาศัย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	5	0.21	0.08	0.761	0.524
ความแตกต่างระหว่างภายในกลุ่ม	302	28.02	0.12		
รวม	307	28.23			

จากตารางที่ 8 และตารางที่ 9 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามสภาพการพักอาศัยพบว่า นิสิตที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 5 นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครองที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครอง ที่ต่างกันออกเป็น 3 กลุ่ม คือ เข้มงวด มีเหตุผล และเหตุผลของตนเป็นใหญ่ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครองที่ต่างกัน

การอบรมเลี้ยงดู	n	\bar{X}	S.D.
เข้มงวด	26	3.18	0.49
มีเหตุผล	260	3.22	0.81
เหตุผลของตนเป็นใหญ่	22	3.22	0.42
รวม	308	3.21	0.57

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ความแตกต่างระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.24	2.702	0.032*
ความแตกต่างระหว่างภายในกลุ่ม	304	28.21	0.86		
รวม	306	28.37			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 และตารางที่ 11 แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครอง พบว่า นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครองที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครอง แต่ละกลุ่มเป็นรายคู่

การอบรมเลี้ยงดู	\bar{X}	S.D.	การอบรมเลี้ยงดู		
			เข้มงวด	มีเหตุผล	เหตุผลของตนเป็นใหญ่
เข้มงวด	3.18	0.49	-	*	
มีเหตุผล	3.22	0.81		-	
เหตุผลของตนเป็นใหญ่	3.22	0.42			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำแนกการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครอง เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe พบว่า นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสน้อยกว่า นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ข้อดี และข้อเสียของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เนื่องจากแบบสอบถามนี้ เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่ามีข้อดี และข้อเสียอย่างไร ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังตารางที่ 13 และตารางที่ 14

ตารางที่ 13 ข้อดีของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความคิดเห็น	ชาย	หญิง
1. ได้เรียนรู้ และศึกษานิสัยใจคอซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ง่ายก่อนที่จะแต่งงาน	60	53
2. เป็นการพิสูจน์ความรับผิดชอบ ระหว่างชาย หญิง ในการทดลองอยู่ก่อนแต่ง	36	65
3. ลดปัญหาในการหย่าร้าง เนื่องจากไม่มีการจดทะเบียนสมรส	12	10
4. ทำให้มีทางเลือกในการตัดสินใจที่ดีขึ้น	53	38
5. มีเพื่อนร่วมคิดในการแก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ	37	55

ตารางที่ 14 ข้อเสียของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ความคิดเห็น	ชาย	หญิง
1. ผิดขนบธรรมเนียมประเพณี ไม่เหมาะสมกับประเพณี และสังคมไทย	78	149
2. ผู้หญิงมักเป็นฝ่ายเสียเปรียบ	46	176
3. ทำให้เกิดปัญหาท้องก่อนแต่ง	46	62
4. ทำร้ายจิตใจพ่อแม่ และส่งผลเสียต่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูล	42	103
5. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีภาระที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น	57	66
6. อาจทำให้เกิดพฤติกรรมล่าส่อนทางเพศ และเกิดการติดเชื้อโรค เช่น โรคเอดส์	37	60
7. ถ้าอยู่ในระหว่างเรียน อาจจะทำให้เสียการเรียนและเสียอนาคต	23	47
8. เด็กที่เกิดมามีปัญหา เนื่องจากเกิดจากความไม่พร้อมของพ่อแม่	38	68
9. ความสัมพันธ์อาจไม่ยั่งยืน	45	61
10. อาจเกิดปัญหาครอบครัว และปัญหาอาชญากรรมตามมา	16	29

ข้อวิจารณ์

ในการศึกษาวิจัย เรื่องความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 สมมติฐาน และไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 สมมติฐาน ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดย นิสิตหญิงเห็นด้วยกับการใช้ชีวิตก่อนสมรสน้อยกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดย นิสิตหญิงคิดว่าการใช้ชีวิตก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เป็นการขัดกับวัฒนธรรม และประเพณีไทย เป็นเรื่องเสียหายต่อการเรียน และเสื่อมเสียต่อวงศ์ตระกูล สำหรับนิสิตชายแล้วมองเป็นเรื่องธรรมดา เพราะเพศชายไม่มีอะไรเสียหาย ดังนั้น เพศชายจึงแทบจะไม่ได้กังวล หรือตระหนักถึงการถูกมองไม่ดี หรือเสียหายเท่ากับเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุทิศ (2521) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักเรียน โรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศหญิงและเพศชายมีความเห็นในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน และนักศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างชายเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่าหญิง

สมมติฐานที่ 2 นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก ภาวะความทันสมัยก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทำให้การติดต่อสื่อสารมีความสะดวก และรวดเร็วมากขึ้น ส่งผลให้นิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือต่างจังหวัดมีโอกาสรับความรู้ และข้อมูลข่าวสารได้ทัดเทียมกัน จึงทำให้นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรส ไม่ต่างจากนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมของคนไทย ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือต่างจังหวัด ความคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตก่อนสมรส ยังไม่เป็นที่ยอมรับของครอบครัวคนไทย

สมมติฐานที่ 3 นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 มีความเห็นด้วยน้อยกว่านิสิตชั้นปีที่ 4 เนื่องจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ยังมีอายุน้อย และเป็นช่วงเริ่มต้นของวัยรุ่น ประสบการณ์ในการคบเพื่อนต่างเพศ หรือต่างสถาบันยังมีน้อย และยังอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ซึ่งต่างจาก

นิสิตชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านประสบการณ์ชีวิตในมหาวิทยาลัยมาเป็นเวลานาน มีการสังคมนับกับเพื่อนต่างเพศ สังสรรค์กับเพื่อน ๆ รวมทั้งมีกิจกรรมที่ทำทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีประสบการณ์เข้าถึงสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตคู่ หรือเพศสัมพันธ์ ในช่วงระยะเวลาที่ยาวนานในรั้วมหาวิทยาลัย ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้นิสิตนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสต่างจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุปผา (2528) ที่ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมากกว่า 2 ปี มีค่านิยมทางความสัมพันธ์ระหว่างชาย และหญิงแตกต่างกันจากนิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยน้อยกว่า 1 ปี แสดงให้เห็นว่าค่านิยมของนิสิตแตกต่างกันไปตามวัย ระดับอายุ หรือชั้นปีนั่นเอง

สมมติฐานที่ 4 นิสิตที่มีสภาพการพักอาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก นิสิตที่พักอาศัยอยู่กับบิดา อาศัยอยู่กับมารดา อาศัยอยู่กับบิดามารดา อาศัยอยู่กับญาติ เช่าหอพักในมหาวิทยาลัย และเช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย ไม่มีผลกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิต เพราะนิสิตแม้จะมีสภาพการพักอาศัยที่ต่างกัน ซึ่งในปัจจุบันบิดามารดาเข้าใจสภาพสังคม และวัยรุ่นในปัจจุบัน มิได้ให้เฉพาะเงินอย่างเดียว แต่ยังประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีกับลูก ดังนั้น แม่ว่านิสิตจะพักอาศัยอยู่ที่ใดก็ประพฤติตัวที่ถูกต้องตามวัฒนธรรม ประเพณีไทย เพราะนิสิตได้ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กแล้วว่าไม่ควรใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส นิสิตก็มีภูมิคุ้มกันที่ดีจากค่านิยมของไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จุฬารัตน์ (2539) ที่พบว่า วัยรุ่นที่เคຍอยู่หอพักเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 48.3 และที่พักในปัจจุบันมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ และจากการศึกษาทัศนัชชาย พบว่า อายุเฉลี่ยของการเที่ยวครั้งแรก 18.9 ปี เพราะเป็นชายที่ทำงานแล้วเนื่องจากจบปวช.พอดี อีกส่วนหนึ่งอยู่ในระบบการศึกษา ซึ่งช่วงอายุนี้ บางครั้งเด็กจะไม่ได้อยู่กับครอบครัว แต่อยู่ตามลำพัง หรืออยู่กับเพื่อนตามหอพักต่าง ๆ จึงมีอิสระในการเที่ยวเตร่ค่อนข้างสูง

สมมติฐานที่ 5 นิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา / ผู้ปกครองที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล มีความเห็นด้วยต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสน้อยกว่านิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ทั้งนี้เนื่องมาจากครอบครัวที่ใช้เหตุผลในการสั่งสอนลูก จะมีการพูดคุยกันอย่างเพื่อน ให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความอบอุ่น และเป็นกันเอง ทำให้นิสิตเกิดความรัก ความผูกพันในวิถีชีวิตดังกล่าว รู้จักมีเหตุผลต่อสิ่งที่ดี หรือไม่ดี ทำให้นิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดู

แบบมีเหตุผล มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากนิสิตที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธรรมบุญ (2540) ที่พบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาสัมพันธ์กับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยเห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีผลให้มีค่านิยมก่อนการสมรสมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นการศึกษาว่า เพศ ภูมิลำเนา ระดับชั้นปีที่ศึกษา สภาพการพักอาศัย และการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง ว่ามีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในการใช้ชีวิตก่อนสมรสแตกต่างกันหรือไม่ ผู้ทำการวิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามแก่นิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ลักษณะพื้นฐานของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 พบว่า

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.6 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 34.4
2. ภูมิลำเนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในเขตกทม. คิดเป็นร้อยละ 56.5 อยู่ต่างจังหวัดคิดเป็นร้อยละ 43.5
3. ระดับชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา ระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 23.7 และสุดท้ายระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 22.4
4. สภาพการพักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาเช่าหอพักนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 31.2 อาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 8.8

อาศัยอยู่กับญาติ คิดเป็นร้อยละ 8.4 เข้าหอพักในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 5.9 และสุดท้ายอาศัยอยู่กับบิดา คิดเป็นร้อยละ 1.9

5. การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล 84.4 รองลงมาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด คิดเป็นร้อยละ 8.4 และสุดท้ายได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเหตุผลของคุณเป็นใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 7.2

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - 4 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการใช้ชีวิตก่อนสมรส อยู่ในระดับปานกลาง ค่อนไปทางน้อย ($\bar{X} = 3.63$)

โดยข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ถ้าท่านมีลูกท่านจะต้องสอนลูกในเรื่องการใช้ชีวิตก่อนสมรสว่าไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$ หมายถึงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในเรื่องการใช้ชีวิตก่อนสมรสน้อย) ส่วนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ “การใช้ชีวิตก่อนสมรสถือว่าเป็นเรื่องปกติในยุคปัจจุบัน” อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.66$ หมายถึงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยในเรื่องการใช้ชีวิตก่อนสมรสปานกลาง)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ 5 ข้อ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3 สมมติฐาน คือ ปัจจัยด้านเพศ ระดับชั้นปีที่ศึกษา และการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 สมมติฐาน สรุปได้ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
เพศ	✓	
ภูมิลำเนา		✓
ระดับชั้นปีที่ศึกษา	✓	
สภาพการพักอาศัย		✓
การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครอง	✓	

โดยนิสิตที่เป็นเพศหญิง นิสิตที่กำลังศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และนิสิตที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา/ผู้ปกครองแบบมีเหตุผล มีความเห็นด้วยน้อยต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรส

ความคิดเห็นข้อดี และข้อเสียของการใช้ชีวิตก่อนสมรส

เนื่องจากแบบสอบถามนี้ เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น ในเรื่องความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีข้อดี และข้อเสียอย่างไร ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

ข้อดีของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรส

1. ได้เรียนรู้ และศึกษานิสัยใจคอซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถปรับตัวเข้าหากันได้ง่าย ก่อนที่จะแต่งงาน

2. เป็นการพิสูจน์ความรับผิดชอบ ระหว่างชาย หญิง ในการทดลองอยู่ก่อนแต่ง

3. ลดปัญหาในการหย่าร้าง เนื่องจากการจดทะเบียนสมรส
4. ทำให้มีทางเลือกในการตัดสินใจที่ดีขึ้น
5. มีเพื่อนร่วมคิดในการแก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ

ข้อเสียของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

1. ผิดขนบธรรมเนียมประเพณี ไม่เหมาะสมกับประเพณี และสังคมไทย
2. ผู้หญิงมักเป็นฝ่ายเสียเปรียบ
3. ทำให้เกิดปัญหาท้องก่อนแต่ง
4. ทำร้ายจิตใจพ่อแม่ และส่งผลเสียต่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูล
5. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีภาระที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น
6. อาจทำให้เกิดพฤติกรรมล่าส่อนทางเพศ และเกิดการติดเชื้อโรค เช่น โรคเอดส์
7. ถ้าอยู่ในระหว่างเรียน อาจจะทำให้เสียการเรียน และเสียอนาคต
8. เด็กที่เกิดมามีปัญหา เนื่องจากเกิดจากความไม่พร้อมของพ่อแม่
9. ความสัมพันธ์อาจไม่ยั่งยืน
10. อาจเกิดปัญหาครอบครัว และปัญหาอาชญากรรมตามมา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อมูลความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ค่อนข้างน้อย ต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส และมีบางประเด็นที่ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตชาย และนิสิตชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส มากกว่านิสิตหญิง และนิสิตชั้นปีที่ 1 ดังนั้น ควรจัดกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตคู่ ควรให้ความสนใจกับนิสิตชาย และกำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มาเป็นอันดับแรก และในการปัจฉิมนิเทศ ควรแทรกข้อคิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ในกิจกรรมดังกล่าวด้วย

2. ควรจัดกิจกรรม เช่น การได้วาที การเชิญวิทยากร หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับค่านิยมไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ในด้านการใช้ชีวิตคู่ หรือการอบรมเลี้ยงดูเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นิสิตได้ตระหนักถึงวัฒนธรรม และความเป็นไทย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มตัวอย่างนิสิตคณะต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือสถาบันการศึกษาอื่น

2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาชาย และนิสิตนักศึกษาหญิงที่มีการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส หรือการใช้ชีวิตคู่ที่อยู่ด้วยกันจริง ๆ ว่ามีเงื่อนไขอะไรบ้างที่นำไปสู่การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2527. **จิตวิทยาสังคม**. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุหลาบ รัตน์สังขธรรม และคณะ. 2541. **รายงานวิจัยเรื่องสัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหา ยาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขนิษฐา โปชนกุล. 2522. **ทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยต่อการเลือกคู่ครองและการวางแผนครอบครัว**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. 2539. **พฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนวัยรุ่นชายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชลอศรี แดงเปี่ยม และ ประยงค์ ลิ่มตระกูล. 2524. **ปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการ เป็นกามโรคของเด็กวัยรุ่น**. รายงานวิจัยคณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐฤดี สันทิพสมบุญ. 2541. **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธรรมบุญ กิติกุล. 2540. **ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนนายร้อยตำรวจ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิตยา รุ่งสกลิต. 2544. **ค่านิยมเกี่ยวกับการสมรสของดาราวัยรุ่นไทย**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิรนาม. 2547. “เมื่อวัยรุ่นใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันระหว่างเรียน สังคมไทยพร้อมหรือยัง” อ้างถึง Paul Glick. แหล่งที่มา: <http://www.nu.ac.th/office/gentle/teenage.htm>, 1 เมษายน 2547.

บุปผา สีมาวรพ. 2528. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุษปรางค์ รอดอินทร์. 2543. ความคิดเห็นของประชาชนผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียนอาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กองกำกับการ 1 กองทะเบียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประธิป จินนี่. 2540. เอกสารประกอบการสอนวิชาวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัครสำเนา).

ประสาธ อิศรปริดา. 2523. จิตวิทยาเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เรือนแก้ว.

ปราโมทย์ ประสาทกุล. 2544. คัมภีร์ครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. 2528. การยินยอมให้การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา มหาวิทยาลัย: การศึกษาเบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พรนิตา รัตนชื่น. 2545. ทักษะชีวิตของวัยรุ่นต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พวงเพชร วัชรอยู่. 2541. แรงจูงใจกับการทำงาน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: โอเดียนสโตร์.

พิมลพรรณ อิศรภักดี. 2538. ทักษะชีวิตและประสบการณ์เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของเยาวชนในชนบท. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาณุพงษ์ เอกณรงค์ และคณะ. 2546. **Sixteen Thailand**. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

- รัตนา พุ่มสวรรค์. 2544. คำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เรียม ศรีทอง. 2542. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพมหานคร: เชิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- วิชาญ รุ่งอุทัย. 2533. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิทยา นาควัชระ. 2531. การเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น. เอกสารประกอบชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดูหน่วยที่ 1 - 7 สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพมหานคร: บริษัทประชาชนจำกัด.
- วิดา มาโนช. 2535. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรสของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เขต 7 ราชบุรี. ฝ่ายอนามัยโรงเรียนศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต 7 ราชบุรี กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2527. ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน. สตรีทัศน์ 2 กุมภาพันธ์ เมษายน 2527.
- คันสนีย์ นัทธีศรี. 2536. การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนชายระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศิริมา ฟองคำ. 2541. ความรู้และแหล่งความรู้เรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยสารคาม.
- ศุภจรี วชิภักดิ์. 2533. ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สมชาย ลักษณ์นารักษ์. 2527. ปัจจัยทางสังคมจิตวิทยาที่มีผลต่อการป้องกันกาโรคที่ถูกต้องในนักเรียนนักศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สันทัต เสริมศรี และ สืบพงษ์ ไชยพรรค. 2530. ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค. การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ, สมาคมนักประชากรไทย.
- สุชาติ สุทธิจิระพันธ์. 2543. ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้าราชการครู เกี่ยวกับการพัฒนาระดับคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู: ศึกษากรณีเขตปทุมวัน กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรชาติพิย์ แสงวัฒนกุล. 2536. ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อการปล่อยตัวก่อนสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุพัตรา สุภาพ. 2534. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุถาวรณ เจตวงศ์. 2541. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรสของคนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุรพล การญจนะจิตรรา. 2530. วิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บางกอกบลิ้อค
- โสพิน หมูแก้ว. 2544. “อยู่ก่อนแต่ง”: การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดุลย์ เทพิกัน. 2544. ทักษะคตินักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับเพศในเขตเตาปูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนงค์ ชีระพันธุ์ และคณะ. 2544. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

อรสม สุทธิสาคร. 2544. เด็กพันธุ์ใหม่...วัย X: Click ชีวิตวัยรุ่นไทยยุคปี 2000. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สารคดีบริษัทวิริยะธุรกิจ จำกัด.

อุทัย หิรัญโต. 2522. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

อุทิศ เชาวลิต. 2521. ทักษะคติเกี่ยวกับการสมรสของนักเรียนโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุษณา เจริญไวย. 2536. เอกสารคำสอนวิชา 1051104 จิตวิทยาวัยรุ่น. ภาคจิตวิทยาและการแนะแนววิชาครูศาสตร์ สถาบันราชภัฏเลย. (อัดสำเนา).

Muss, R.E. 1990. **Adolescent Behavior and Society**. (Forth Edition). New York: McGraw Hill Internation Edition.

Webster. 1976. **Webster's New World Dictionary**. New York: Compact School the World Publishing Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยเฉพาะบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งจะใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ เพราะขาดข้อใดข้อหนึ่งข้อมูลชุดนี้จะนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้

การใช้ชีวิตคู่ หมายถึง การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามี ภรรยา โดยไม่ได้แต่งงานตามประเพณีหรือกฎหมาย

แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

ดังนั้น จึงขอความกรุณาตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านและเป็นความจริง ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวกรรณิการ์ พรเจริญทรัพย์
 นิสิตปริญญาโท สาขาสังคมศาสตร์
 ภาควิชาพัฒนสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านคิดว่าความบริสุทธิ์ของเพศหญิงก่อนสมรสเป็นเรื่องที่สำคัญ					
2. การปฏิบัติตัวเรื่องการใช้ชีวิตคู่ระหว่างหญิงชายควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี					
3. ผู้หญิงยินยอมที่จะใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือเป็นการกระทำที่เหมาะสม					
4. ผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายเสียหายมากกว่าหากไปใช้ชีวิตคู่กับผู้ชายที่ตนยังไม่ได้แต่งงานด้วย					
5. การที่ผู้หญิงจะยอมใช้ชีวิตคู่กับชายที่ตนชอบนั้น ไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
6. การที่ผู้หญิงยินยอมใช้ชีวิตคู่กับผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงานถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขร่วมกัน					
7. เป็นเรื่องธรรมดาที่ผู้หญิงจะใช้ชีวิตคู่กับชายทั้งที่ยังไม่ได้แต่งงาน					

ข้อคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8. ผู้หญิงน่าจะใช้ชีวิตคู่อยู่กับชายใดก็ได้ ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย					
9. เป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้หญิงไม่ควรจะใช้ ชีวิตคู่กับผู้ชายจนกว่าจะแต่งงาน					
10. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือว่าเป็น การได้เรียนรู้การครองเรือน					
11. ผู้ชายยังคงถือว่าความบริสุทธิ์ของ ผู้หญิงเป็นเรื่องที่สำคัญอยู่					
12. ชายหญิงที่เริ่มชอบกันน่าจะใช้ ชีวิตคู่ก่อนสมรสได้					
13. ชายหญิงที่เป็นคู่รักกันน่าจะใช้ ชีวิตคู่ก่อนสมรสได้					
14. คู่หมั้นที่จะแต่งงานในอนาคต หาก ใช้ชีวิตคู่ก่อนถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ เสียหาย					
15. ชายหญิงที่เป็นคู่รักกัน แม้รู้ว่าไม่มี โอกาสได้แต่งงานกันก็น่าจะใช้ ชีวิตคู่ได้					

ข้อคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรส	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
16. ชายหญิงที่รักกัน น่าจะใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสได้เพื่อเป็นการยืนยันความรักที่มีต่อกัน					
17. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือว่าเป็นเรื่องปกติในยุคปัจจุบัน					
18. การใช้ชีวิตคู่เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายระหว่างเรียน					
19. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสถือว่าเป็นประสบการณ์ชีวิตในช่วงวัยที่มีโอกาส					
20. ผู้หญิงควรรักษาความบริสุทธิ์จนถึงวันแต่งงาน					
21. พ่อแม่คงเสียใจหากรู้ว่าลูกตนเองใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันก่อนมีการสมรส					
22. การใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสมีส่วนทำให้เสียการเรียน					
23. ถ้าท่านมีลูกท่านจะต้องสอนลูกในเรื่องการใช้ชีวิตคู่ก่อนสมรสว่าไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม					

ข้อคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตก่อนสมรส	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
24. การใช้ชีวิตก่อนสมรสน่าจะส่งผล เสียมากกว่าว่าผลดี					
25. ในอนาคตการใช้ชีวิตก่อนสมรส จะเป็นเรื่องปกติของสังคมไทย					

ตอนที่ 3 ท่านคิดว่าการใช้ชีวิตก่อนสมรสมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

ข้อดี

1.
2.
3.

ข้อเสีย

1.
2.
3.

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	71.2333	87.2195	0.6191	0.8029
A2	71.0667	86.7540	0.5532	0.8044
A3	71.2333	87.2195	0.6191	0.8029
A4	71.4667	84.8092	0.6952	0.7981
A5	71.0667	86.7540	0.5532	0.8044
A6	71.4667	84.8092	0.6952	0.7981
A7	71.3667	83.4126	0.7084	0.7961
A8	71.8000	93.2690	0.2745	0.8168
A9	71.4667	84.8092	0.6952	0.7981
A10	70.7000	90.4241	0.3500	0.8140
A11	69.9333	92.8230	0.1706	0.8239
A12	71.3000	94.9069	0.1460	0.8216
A13	71.1000	90.0241	0.5468	0.8077
A14	70.5333	92.3264	0.2252	0.8201
A15	71.3667	92.3092	0.2382	0.8192
A16	71.2667	89.9954	0.3954	0.8119
A17	70.4667	86.5333	0.5226	0.8055
A18	71.8667	91.2230	0.3493	0.8139
A19	71.4667	88.3954	0.5602	0.8056
A20	69.6000	100.3172	-0.1858	0.8338
A21	69.3667	97.4816	0.0099	0.8237
A22	70.0667	97.7195	-0.0423	0.8320
A23	69.2667	98.2023	-0.0553	0.8262
A24	69.7000	100.2862	-0.1904	0.8330
A25	70.2333	90.7368	0.3358	0.8146

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a List wise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.820	25